

اشغالی فلسطین بود. گروه ادانی زمستان سال گذشته با پرداخت بیش از یک میلیارد دلار، عملیات بهره‌برداری از بندر حیفا به‌عنوان بزرگترین بندر تجاری اسرائیل را بر عهده گرفت. این روزها با استمرار جنگ در غزه، سرمایه‌گذاری گروه ادانی در حیفا به خطر افتاده‌است. درست دو روز بعد از آغاز جنگ غزه قیمت سهام گروه ادانی ۴/۵ درصد سقوط کرد.

▼ تنگی‌اسرخ

نگرانی بزرگ‌تر هند از آثار جنگ غزه، تحولات ماه‌های اخیر در دریای سرخ است. نزدیک به ۳۰ درصد از کل صادرات هند به اروپا و آمریکا انجام می‌شود که تقریباً نیمی آن از طریق دریا و از مسیر تنگه باب‌المندب، دریای سرخ و کانال سوئز عبور می‌کند. اما حملات نیروهای یمنی تحت حمایت ایران به کشتی‌های تجاری در دریای سرخ، نگرانی‌ها بابت امنیت تجارت از این مسیر را افزایش داده‌است. نیروهای انصارالله یمن می‌گویند کشتی‌هایی را که قصد سفر به اسرائیل نداشته‌باشند، هدف حمله قرار نمی‌دهند اما صرف انجام این حملات باعث افزایش شدید هزینه حمل و نقل کالا از این مسیر شده‌است. علاوه بر این حملات نیروهای یمنی که در حمایت از فلسطینیان و با هدف جلوگیری از استمرار حملات اسرائیل به غزه انجام می‌شود، بدون خط‌انگیزت، دوشنبه هفته‌پیش رسانه‌ها از حمله نیروهای یمنی به یک کشتی خبر دادند که محموله ذرت از برزیل به سمت ایران می‌برد.

یکی از نخستین حمله‌هایی که مستقیماً هند را تحت تأثیر قرار داد، روز ۲۳ دسامبر علیه یک نفتکش که از عربستان سعودی به سمت هندوستان در حرکت بود، با موشک حمله‌شد؛ نفتکش اموی شوم‌پوتو در ۳۷۰ کیلومتری ساحل هند درحالی‌که به سمت بندر نیومانگلو در هند قرار داشت، ایالات متحده آمریکا مدعی شد که این حمله توسط ایران انجام شده‌است، ادعایی که توسط ایران تکذیب شد. هند مستقیماً ایران را به دخالت در این حمله متهم نکرد اما پس از این حمله به شکل قابل توجهی حضور نظامی هند در غرب اقیانوس هند برای تأمین امنیت کشتی‌های تجاری تقویت شد. روزنامه هندو به نقل از یک مقام دولتی هند می‌نویسد که تحولات دریای سرخ، تأثیر چندانی بر تجارت خارجی هند نگذاشته‌است. این مقام بدون نام‌هندی به‌روزنامه هندو می‌گوید: «تاکنون هیچ اثری بر حجم تجارت هند بر جا نمانده است، فقط هزینه جابه‌جایی کالا افزایش پیدا کرده‌است. این هزینه برای همه کشورهای افزایش یافته‌است.» بر اساس برآورد اندیشکده GTRI در هند از اوایل دسامبر سال ۲۰۲۳ تاکنون در کمتر از ۳ ماه هزینه جابه‌جایی کالا دست کم دو برابر افزایش پیدا کرده‌است. قیمت جابه‌جایی هر کانتینر ۲۰ تنی برنج باستانی به مقاصد در نزدیکی دریای سرخ به ۲۰۰۰ دلار رسیده‌است که ۲۳۲ درصد رشد نسبت به ماه دسامبر سال گذشته میلادی نشان می‌دهد.

▼ تماس با ایران

به‌رغم ادعای رسانه‌های هندی مبنی بر بی‌تأثیر بودن تحولات دریای سرخ بر حجم تجارت این کشور، دولت هند فعالانه تلاش‌های نظامی و دیپلماتیک برای مقابله با حملات در دریای سرخ را افزایش داده‌است. براساس گزارش رسانه‌ها از زمان آغاز جنگ غزه، ارتش هند ۱۰ ناو جنگی را به دریای عرب و خلیج عدن اعزام کرده‌است که در تمام این مدت دست کم دو ناول جنگی به صورت دائم در منطقه حضور داشتند. ارتش هند همچنین تجهیزات پیشرفته از جمله پهپادهای شناسایی و هوپیمای‌های گشت‌رنی را هم به منطقه اعزام کرده‌است. در حوزه دیپلماتیک هم هندی‌ها در صدد برآمدن تا از طریق مذاکره با ایران بتوانند از نفوذ ایران برای کنترل نیروهای یمنی و جلوگیری از حملات بیشتر در دریای سرخ استفاده کنند.

روز ۲۱دی‌ماه سال جاری سوربرامانیام جایشانکار، وزیر امور خارجه هندوستان با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر سابق) از گفت‌وگوی تلفنی خود با آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا خبر داد. جایشانکار نوشت که این گفت‌وگو در مورد چالش‌های امنیت دریانوردی به‌ویژه در منطقه دریای سرخ بود. دو روز بعد، وزیر امور خارجه هند اعلام کرد که سفری دوازده روزه به تهران خواهد داشت تا با مقام‌های ایرانی گفت‌وگو کند. براساس بیانیه وزارت امور خارجه هند

روابطشان با ایران و کشورهای عربی حفظ کنند.

«یکی از آثار جنگ غزه بر هند، توقف اجرای پروژه بلندپروازانه کریدور اتصال بندار هند به اروپا از طریق کشورهای عربی و اسرائیل بود. فکر می‌کنید توقف این پروژه چقدر باعث نگرانی و ناهرتاحی دهلی‌نوشود؟

قطعاً هندی‌ها به این مسیر بسیار علاقه‌مند هستند و با تمایل زیادی توافقنامه‌ای را که در اجلاس G۲۰ تنظیم شد، امضا کردند. دلیل اصلی علاقه هندی‌ها این است که این مسیر ارتباط مستقیمی بین بندر بمبئی و بندر حیفا ایجاد می‌کند. هندی‌ها در رقابت با چین‌ها برای دسترسی به کریدورهای ترانزیتی، سرمایه‌گذاری عظیمی در بندر حیفا انجام داده‌اند. هندی‌ها بسیار علاقه‌مند بودند که این مسیر ترانزیتی ایجاد شود اما با تحولاتی که الان در خاورمیانه رخ می‌دهد و نگرانی‌هایی که نسبت به آینده وجود دارد، دهلی‌نود دیگر چندان امیدوار نیست که این کریدور به یک پروژه جدی تبدیل شود و همچنان مسیر باب‌المندب و دریای سرخ را بهترین و ارزان‌ترین مسیر برای تجارت خارجی خود می‌داند. در حال حاضر این پروژه متوقف شده‌است و در صورتی این پروژه به یک مسیر ترانزیتی به‌صرفه تبدیل خواهد شد که نخست مشکلات امنیتی در منطقه از بین برود و پس از آن هم سرمایه‌گذاری گسترده‌ای از سوی کشورهای عربی برای تکمیل این پروژه انجام شود.

«یکی دیگر از کانون‌های بحران در منطقه که هند و ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهد، افغانستان است. به اعتقاد شما بعد از دوسال ونیم از روی کار آمدن طالبان در افغانستان، آیا هندی‌ها ترجیح می‌دهند مسیر همکاری

دستورکار سفر جایشانکار به تهران بررسی موضوع‌های «دوجانبه، منطقه‌ای و جهانی» بود. هند توضیح بیشتری در مورد دستورکار این سفر نداد، اما مشخص بود که موضوع اصلی گفت‌وگوها مربوط به حملات در دریای سرخ است. جایشانکار در کنفرانس خبری مشترک با حسین امیرعبد‌الهیان، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران گفت: «حملاتی را در نزدیکی هند دیدیم که برای هند و جامعه بین‌المللی نگران‌کننده است و روی اقتصاد و انرژی هند تأثیر گذاشته که به نفع هیچ‌کس نیست.» برخی رسانه‌ها گمانه‌زنی کردند که با توجه به فاصله نزدیک گفت‌وگوی تلفنی وزرای خار جه هند و آمریکا و این سفر، احتمال دارد که جایشانکار پیامی را از سوی آمریکا برای ایران آورده‌باشد. هر چند وجود چنین پیامی از سوی هیچ طرفی تأیید نشد، اما امیرعبد‌الهیان در کنفرانس خبری با وزیر خارجه هند اظهاراتی را مطرح کرد که به نظر می‌رسید پاسخ به پیام‌هایی از سوی آمریکا باشد. وزیر خارجه ایران گفت: «منی‌شود آمریکا به ما پیام بدهد و اقدام به جنگ با یمن در دریای سرخ کند. با صدای بلند به آقای بلینکن می‌گویم راه‌حل در جنگ نیست.»

ایران و هند از زمان آغاز جنگ در غزه در دو مسیر متفاوت حرکت می‌کنند. در حالی که دولت هند همچنان بر حفظ روابط نزدیک خود با اسرائیل اصرار می‌کند و حملات اسرائیل را عاملی برای کاهش سطح روابط یاحتی انتقاد از اسرائیل نمی‌داند، ایران تنها راهکار کاهش تنش در منطقه را توقف حملات اسرائیل به غزه عنوان می‌کند. حملات گروه‌های منتسب به ایران در دریای سرخ، درسرهایی را برای هند ایجاد کرده‌است و دولت آمریکا نیز به صورت پیوسته هند را برای ایفای نقش جدی‌تر در تأمین امنیت غرب اقیانوس هند تحت فشار قرار می‌دهد. این فشار بار دیگر در دیدار اخیر وزرای خارجه هند و آمریکا در حاشیه اجلاس امنیتی مونیخ مشخص بود. دخالت‌نظامی گسترده‌تر هند در دریای عرب و خلیج عدن، ممکن است خطرات بالقوه رویارویی میان گروه‌های تحت حمایت ایران و ارتش هند را افزایش دهد؛ موضوعی که می‌تواند به شکل جدی به روابط دو کشور آسیب‌وارد کند.

▼ پروژه‌های ملحق

در طول یک دهه گذشته ایالاتمتحده آمریکا در چارچوب ائتلاف‌سازی در اقیانوس‌های آرام‌ه‌ند (Indo-Pacific) با هدف مهار چین، تلاش زیادی کرده‌است که هندوستان را به‌عنوان یک متحد عمده غرب‌وارد ائتلافی با هدف رویارویی با چین کند. در این چارچوب ایالاتمتحده آمریکا تلاش می‌کند تا با ارائه فرصت‌های اقتصادی و تجاری هند را در مسائل غرب آسیا درگیرتر کند. ایالاتمتحده آمریکا در سال‌های اخیر علاوه بر ایجاد ائتلاف‌هایی در شرق هند، از جمله تشکیل سازوکار همکاری موسوم به کوآدبا حضور آمریکا، ژاپن، استرالیا و هند، تلاش کرده‌است که با تشکیل ائتلاف‌هایی در آسیای غربی به نفوذهند در منطقه کمک کند. امضای توافقنامه‌های موسوم به ابراهیم و عادی‌سازی روابط تعدادی از کشورهای عربی با اسرائیل، فرصتی در اختیار آمریکا قرار داد تا بتواند پیوندهای تازه‌ای میان هند، کشورهای عربی و اسرائیل ایجاد کند. از جمله اقدام‌های واشنگتن تاسیس سازوکار گفت‌وگوی موسوم به I2U2 بین هند، اسرائیل، امارات متحده عربی و آمریکا بود. تقریباً یک ماه پیش از اینکه با حملات ۷ اکتبر حماس به سرزمین‌های پیرامون نوار غزه، جنگ اسرائیل علیه غزه آغاز شود، بهبران آمریکا، عربستان و هند در حاشیه اجلاس گروه ۲۰ در دهلی‌نو، توافقنامه‌ای را برای تاسیس یک خط ترانزیتی جدید برای اتصال بندار هند از طریق امارات متحده عربی و عربستان سعودی به اسرائیل و از آنجا به اروپا امضا کردند. برای آمریکا این پروژه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بلومبرگ در گزارشی می‌نویسد که این پروژه از سه جهت به اهداف استراتژیک آمریکا کمک می‌کند. نخست اینکه این کریدور می‌تواند به رقیبی جدی برای ابتکار کمربند و جاده چین تبدیل شود. دوم اینکه آمریکا با میدان دادن به اقتصادهای نوظهور، نفوذ خود را در جنوب جهانی تقویت می‌کند. سوم اینکه این پروژه به پیشبرد فرآیند عادی‌سازی روابط اعراب و اسرائیل کمک می‌کند. برای هند هم این پروژه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ایجاد یک مسیر اختصاصی برای صادرات کالاهای هندی به اروپا، ایجاد مزیت‌های جدید در رقابت هند با چین در آسیا و همچنین تقویت نفوذ هند در کشورهای عربی جنوب‌خلیج‌فارس، منافع بلندمدت دهلی‌نور تأمین

سه‌شنبه ۱ اسفند ۱۴۰۲
سال دوم • شماره ۴۵۱
www.hamhianonline.ir

می‌کند. رسانه‌ها این توافقنامه را «بلندپروازانه‌ترین پروژه ترانزیتی جهان» معرفی کردند. این خط دریایی-زمینی قرار است با ایجاد خطوط راه‌آهن در امارات متحده عربی و عربستان سعودی، کالاهای هندی را از بندار خلیج‌فارس تحویل بگیرد و در بندر حیفا در اسرائیل به کشتی‌هایی که به سمت ایتالیا، فرانسه و آلمان حرکت می‌کنند، تحویل بدهد. اما جنگ غزه ضربه جبران‌ناپذیری به پروژه موسوم به IMEC (هند-خاورمیانه-اروپا) وارد کرد. هر چند هفته پیش نازندرا مودی، نخست‌وزیر هند در سفر به امارات تفاهنامه جدیدی برای توسعه مسیرهای ترانزیتی در چارچوب کریدور اقتصادی IMEC امضا کرد، اما مادامی که جنگ در غزه ادامه داشته‌باشد، تکمیل این پروژه غیرممکن به‌نظر می‌رسد.

واشنگتن همچنان امیدوار است که با آتش‌بس در جنگ غزه، شرایط به قبل از ۷ اکتبر بازرگردد و مسیر عادی‌سازی روابط عربستان سعودی و اسرائیل و توسعه روابط دیگر کشورهای عربی با اسرائیل استمرار پیدا کند، اما تحلیل‌گران تأکید می‌کنند که بعد از جنگ غزه فرآیند عادی‌سازی روابط اعراب و اسرائیل دست‌کم در میان‌مدت متوقف خواهد شد و پیشبرد پروژه کریدور اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا امکان‌پذیر نیست.

▼ نقطه عطف در سیاست خاور میانه‌ای دهلی‌نو

شاید دهلی‌نو همچنان با بن‌بازی در میان تنش‌های جاری در خاورمیانه توانسته‌باشد به سیاست متوازن و دوستی با همه در خاورمیانه ادامه دهد، اما بعد از وقایع ۷ اکتبر به‌نظر می‌رسد که شرایط در خاورمیانه به شکل چشمگیری تغییر کرده‌است. در حالی که به‌نظر می‌رسد برای صبر اصرار واشنگتن چشم‌انداز عادی‌سازی روابط اعراب و اسرائیل برای مدت طولانی به محاق رفته‌باشد، دیر یا زود هند وادار می‌شود که در وزن شرکای خود در منطقه تجدیدنظر کند. این نگرانی وجود دارد که دهلی‌نو، ایران را عامل آسیب‌هایی که تنش در دریای سرخ و سرزمین‌های فلسطینی به منافع هند از جمله در کریدور IMEC، بندر حیفا و دریانوردی در دریای سرخ وارد کرده‌است، بداند و به این نتیجه برسد که منافعش در غرب آسیا در تعارض با دیدگاه‌ها و عملکرد جمهوری اسلامی ایران قرار دارد. روابط هند و ایران در طول سال‌های گذشته به‌رغم موانعی مانند تحریم‌های بین‌المللی، روابط صمیمانه دهلی‌نو ت و تل‌آویو و تلاش واشنگتن برای ورود هند به ائتلاف غربی علیه چین، دوستانه ادامه پیدا کرده‌است. هند از ورود ایران به بریکس حمایت کرد و همچنان تأکید می‌کند که به همکاری با ایران برای توسعه بندر چابهار برای دسترسی به افغانستان و مشارکت در کریدور شمال-جنوب علاقه‌مند است. اما تنش‌های اخیر در خاورمیانه باعث شده‌است که نگرانی‌ها در مورد استمرار همکاری‌ها در آینده با تردید مواجه شود. به همین دلیل تهران و دهلی‌نو باید تلاش کنند تا با دیپلماسی فعال از شکل‌گیری بی‌اعتمادی در روابط دو کشور جلوگیری کنند. در عین حال با استمرار جنگ در غزه و افزایش انتقادهای بین‌المللی از عملکرد اسرائیل در این جنگ، ممکن است هند وادار شود که در حمایت خود از اسرائیل تجدیدنظر کند.

آلویت نینگتوچام، استاد دانشکده مطالعات بین‌الملل سیمبیوسیس در پونه هند، برای پایگاه تحلیل ژئوپلیتیکال مانیتور می‌نویسد: «در طول سالیان گذشته هند توانسته‌است توازن خوبی در روابطش با دولت‌های عربی و اسرائیل ایجاد کند و اجازه نداده‌است که هیچ‌یک از این دو طرف اثری بر روابط حسنه با دیگر کشورهای منطقه باقی‌بگذارند. در عین حال گرم‌تر شدن روابط اسرائیل با برخی کشورهای حاشیه خلیج‌فارس فرصتی تازه برای هند ایجاد کرده‌است که در برخی از موارد مورد توجه طرفین همکاری است. با توجه به تنش‌های اخیر در منطقه، ضروری است که هند با کمال دقت با مسئله بر خورند کند و اجازه ندهد که مسیر کنونی مختل شود.» این تحلیل‌گر مسائل هند تأکیدمی‌کند: «در طول سال‌های گذشته دولت هند به صورت تفکیک‌شده با اسرائیل، فلسطینیان و کشورهای عربی تعامل می‌کرد، بدون اینکه اجازه دهد هر یک بر روابط دوجانبه با دیگر اثرگذاری داشته‌باشند. بعد از وقایع ۷ اکتبر این تردید تقویت شده‌است که آیا مسئله فلسطین بار دیگر در مرکز توجه قرار خواهد گرفت و آیا این مسئله به یکی از عناصر تعیین‌کننده سیاست خارجی هند در قبال خاورمیانه تبدیل می‌شود یا نه؟»

منابع و یادداشت‌ها

طرف ایرانی را اساساً جدی بگیرد، پیشنهاد من این است که ایران به درخواست هندی‌ها توجه کند و یک قرارداد ۱۰ اساله برای توسعه بندر چابهار امضا کند.

اگر چنین توافق بلندمدتی وجود داشته‌باشد، آن زمان می‌توان قضاوت کرد که هندی‌ها در مورد چابهار جدی هستند یا نه. برداشت من این است که مادامی که یک قرارداد بلندمدت امضا نشود، ظاهر امر نشان می‌دهد که ایرانی‌ها چندان برای همکاری بلندمدت با هند در پروژه چابهار جدی نیستند.

«نگاه کلی هندی‌ها به ایران چگونه‌است؟ آیا هندی‌ها هم مانند متحدان غربی‌شان ایران را یک عامل بحران آفرین و مشکل‌زادر منطقه می‌بینند یا اینکه تهران را شرکی قابل اعتماد می‌دانند؟

به نظر من هندی‌ها برای همکاری با ایران بسیار علاقه‌مندند.

«بعنی می‌فرمایید مشکل از سیاست خارجی ماست که از فرصت همکاری با هند استفاده نمی‌کنیم؟

من فکر می‌کنم باید زمانی که به طرف‌های خارجی به‌عنوان یک سرمایه‌گذار و شریک بلندمدت نگاه می‌کنیم، باید دست بازتری داشته‌باشیم تا بتوانیم توافق‌های جذاب‌تری برای طرف خارجی ارائه کنیم. معمولاً در کشور ما تنگ‌نظری‌هایی در مورد سرمایه‌گذارهای خارجی وجود دارد که باعث می‌شود انگیزه شرکای خارجی ما برای حضور در اقتصاد ایران از بین برود. به نظر من باید این نگاه اصلاح شود.

دیپلمات‌ها

انتقاد از رویکرد کنفرانس امنیتی مونیخ

ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در نشست هفتگی با خبرنگاران در خصوص عدم دعوت از ایران برای شرکت در کنفرانس امنیتی مونیخ گفت: «ما قطعاً نگران کنفرانس امنیتی مونیخ و نگران اهدافی هستیم که بنیانگذاران آن برای این کنفرانس تعریف کردند. آنچه روشن است متأسفانه مجریان این کنفرانس بر خلاف اهداف و منویات بنیانگذاران آن در مسیر غلط حرکت می‌کنند و سازوکار این کنفرانس را به جایگاهی تبدیل می‌کنند که دیدگاه‌های غیرسازنده خود را در آنجا مطرح کنند. انتخاب گزینشی کشورها و محروم کردن برخی کشورها که نقش مؤثر و سازنده‌ای در امنیت و ثبات منطقه دارند و دعوت از کشورهای و مقامات جنایتکاری که سابقه مجرمانه و فعالیت‌های جنایتکارانه آنها در مقابل دیدگان ملت‌های جهان است، نشان می‌دهد مدیران و برگزارکنندگان این کنفرانس در مسیر غلطی هستند. بیش از اینکه نگران حضور خود باشیم نگران این کنفرانس و سرنوشتی هستیم که این کنفرانس ممکن است به آن دچار شود.» وی گفت: «ای کاش ایسین کنفرانس در رویکردی مسئولانه این نشست را فرصتی قرار می‌داد که همه آنهاپیی که نسبت به امنیت بین‌المللی نگاه صادقلانه دارند، می‌آمدند و مواضع خود را بیان می‌کردند. ای کاش به جای دعوت از رژیم صهیونیستی و مقامات جنایتکار این رژیم از نمایندگان بحق ملت فلسطین دعوت می‌کردند که در این کنفرانس حضور یابند. ای کاش توجه حقیقی می‌کردند که آنچه محل صلح و امنیت بین‌المللی است مسئله اشغالگری است نه مسئله مقاومت فلسطین. نگران حال و روز و جایگاه کنفرانس امنیتی مونیخ هستیم.»

سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به سوالی درباره اظهارات رافائل گروسی مبنی بر اینکه برنامه هسته‌ای ایران شفاف نیست و طرح اتهاماتی که علیه ایران زده بوده، بیان کرد: «ایران همانطور که بارها اعلام کرده و در ۱۵ گزارش آژانس تصریح شده فعالیت هسته‌ای آن صلح‌آمیز و مبتنی بر قوانین و مقررات بین‌المللی و در چارچوب موافقتنامه جامع پادمان در حال انجام است. ایران فعالیت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز خودش را در این چارچوب و در چارچوب حقوق و تعهدات ادامه خواهد داد.» وی گفت: «موضع صریح و شفاف داریم. دستیابی به سلاح هسته‌ای در دکتین نظامی ایران هیچ‌گونه جایگاهی ندارد. فتوای مقام معظم رهبری در این خصوص واضح و روشن است. از حقوق مصرح خود برای استمرار فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای خود استفاده خواهیم کرد.» کنعانی افزود: «به‌مدیرکل آژانس توصیه می‌کنیم از ابزار نظره‌ای سیاسی خارج از چارچوب وظایف حقوقی خود به‌ریز کند و اجازه ندهد آژانس محلی برای طرح مباحث سیاسی شود.»

وی در پاسخ به‌سوالی درباره اقدامات انگلیس و آمریکا علیه یمن گفت: «این اقدامات نقض حاکمیت و تمامیت ارضی یک کشور مستقل و عضو سازمان ملل است. یک اقدام متجاوزانه، خودسرانه و یک ماجراجویی آشکار است که مرتکب شدند. اینگونه اقدامات غیرقانونی و یکجانبه نشانگر آن است که کشورهای مرتکب اینگونه تجاوزات هیچ اعتقادی به اهمیت قوانین و مقررات و سازوکارهای بین‌المللی ندارند. آنچه در مورد یمن انجام دادند نشانگر آن است که آنها با اقدامات خود به دنبال توسعه دامنه جنگ و بی‌ثباتی و گسترش جنگ از جغرافیای فلسطین به دیگر کشورهای منطقه هستند. این اقدامات غیرقابل قبول و این حملات محکوم است و هیچ کمکی به صلح و امنیت بین‌المللی نمی‌کند.» کنعانی بیان کرد: «آنچه در دریای سرخ و دیگر جغرافیای منطقه می‌گذرد معلول شرایطی است که در غزه می‌گذرد. توقف جنگ و جنایت صهیونیست‌ها علیه غزه به تحکیم ثبات در منطقه کمک خواهد کرد. ایران موضع صریح خود را اعلام کرده و از طریق واسطه‌طها به دولت آمریکا این موضوع را منتقل کرده‌است.» کنعانی از اقدام دولت آفریقای جنوبی در شکایت از رژیم صهیونیستی نزد دیوان بین‌المللی دادگستری قدردانی کرد و افزود: «معتمدیم دیوان در معرض یک آزمون جدی قرار دارد که چه میزان از عهده مسئولیتی که برای آن تعریف شده، بر خواهد آمد. گمان می‌کنیم قراره صادره اولیه دیوان مسئولیت جدی برای رژیم اشغالگر فلسطین ایجاد کرد تا همه اقدامات جنایات‌آمیز خود را که از مصادیق بارز نسل‌کشی علیه ملت فلسطین است، متوقف کند.» وی در پاسخ به سوالی بیان کرد: «آنچه مشخص است رژیم صهیونیستی مایل به برقراری آتش‌بس نیست و نخست‌وزیر این رژیم منافع خود را در تداوم جنگ‌افروزی و دامن زدن به توسعه نامنی در منطقه جست‌وجومی‌کند.»

